

opusdei.org

Prelatovo pismo (svibanj 2013.)

Mjesec svibanj: vrijeme bogato liturgijskim blagdanima i godišnjicama u Djelu. Gajimo želju da ga prijedemo s Blaženom Djevicom Marijom, našom Majkom koja nas uvijek vodi svom Sinu, a po Njemu i s Njim k Duhu Svetom i Bogu Ocu

6.06.2013.

**Predragi! Neka mi Isus čuva moje
kćeri i sinove!**

Mjesec svibanj: vrijeme bogato liturgijskim blagdanima i godišnjicama u Djelu. Gajimo želju da ga prijedemo s Blaženom Djevicom Marijom, našom Majkom koja nas uvijek vodi svom Sinu, a po Njemu i s Njim k Duhu Svetom i Bogu Ocu. Od sada molimo Našu Gospu da nas vrlo blizu prati i da za nas uvijek postigne obilnu milost kako bismo bili poučljivi prema Tješitelju – kao što je to bila Ona – i tako sve više bili slični njezinom Sinu Isusu.

Prošlih tjedana od izbora Pape Franje promatrali smo težnju unutarnje obnove koja je nastala u mnogim ljudima, jer mnogi su javno pokazali potrebu da ponovno i češće pođu na sakrament Pokore. Zahvalimo Gospodinu na tim darovima dok ih na prvom mjestu mi sami nastojimo temeljito koristiti, a u isto vrijeme se trudimo pomoći da se naša rodbina, prijatelji, kolege na radu ili studiju odluče svaki dan – kao što mi sami to

moramo učiniti – poduzeti kršćanski život koji je potpuno u skladu s vjerom koju ispovijedamo.

Nastavljajući razlaganjem članaka Vjerovanja uđimo dublje u otajstvo Gospodinova Uzašašća. Zaista vjerujemo da je Isus Krist, nakon što je uskrsnuo , *uzašao na nebo i sjedi s desne Ocu* [1] . Ta svetkovina koju slavimo ovaj mjesec – u četvrtak, 9.5. ili nedjelju 12.5. u mjestima gdje se premješta – mora za svakoga značiti ton koji nas podsjeća na sretan cilj na koji smo pozvani. Ta nas istina u isto vrijeme podsjeća na povijesnu činjenicu i događaj spasenja. Kao povijesna činjenica Uzašašće „označuje konačan ulazak čovječstva Isusovo me đuvremenu skriva očima ljudi” [2] . Sada se na otajstveni način nalazi prisutan u Euharistiji; ali, svojim prirodnim bićem nalazi se samo u Nebu odakle će doći na kraju vremena, proslavljen i uzvišen, kako bi svima sudio.

Evandelist koji najdetaljnije pripovijeda o tom događaju sveti je Luka. Na početku knjige Djela apostolskih piše da je Gospodin *poslije svoje muke mnogim dokazima pokazao* (Apostolima i drugim učenicima) *da je živ, četrdeset im se dana ukazivao i govorio o kraljevstvu Božjem* [3] . Također priča kako za vrijeme jednog ukazanja Gospodin Apostolima *otvori pamet da razumiju Pisma te im reče: "Ovako je pisano: 'Krist će trpjeti i treći dan ustati od mrtvih, i u njegovo će se ime propovijedati obraćenje i otpuštenje grijeha po svim narodima počevši od Jeruzalema.'* Vi ste tomu svjedoci" [4] .

Sveti Josemaría mnogo se puta u obiteljskim skupovima, koje je obično imao s brojnim ljudima, osvrnuo na te prizore. Jednom je prilikom na primjer pozivao one koji su ga slušali da misle na Gospodina nakon njegova Uskrsnuća kada je ***govorio o mnogim stvarima, o***

*svemu što su Ga učenici pitali. Ovdje to pomalo oponašamo, jer mi smo Gospodinovi učenici i želimo razmijeniti utiske [5] . A drugom prilikom je dodao: **govorio im je kao što mi govorimo sada ovdje: isto tako! To je kontemplacija: ophod s Bogom. A kontemplacija i ophod s Bogom vode nas u revnost prema dušama, u glad da Kristu približimo one koji su se odijelili** [6] .*

*Ali vratimo se trenutku Uzašašća kada ih Isus izvede do Betanije, podiže ruke pa ih blagoslovi. I dok ih blagoslivljaše, rasta se od njih i uznesen bi na nebo [7] . Razmišljajući o tom otajstvu Papa Franjo se u jednoj od zadnjih audijencija pitao: **Što znači taj događaj? Koje su njegove posljedice za naš život? Što znači promatranje Isusa koji sjedi s desne Oca?** [8] .*

Gospodin je uzlazeći na Nebo to činio kao Glava Crkve: otišao je kako bi nam pripremio mjesto kao što je to obećao [9] . „

Predhodi nama u slavno Kraljevstvo Očev

” [10] . Ipak, kako bismo s Kristom ušli u slavu, potrebno je slijediti njegove korake. Papa primjećuje kako, dok je uzlazio u Jeruzalem na zadnju Pashu – na kojoj će ostvariti otkupiteljsku žrtvu – **Isus već vidi svoj cilj, Nebo, ali zna sigurno da put koji će Ga vratiti k Ocu vodi preko Križa, iz poslušnosti prema božanskoj odredbi iz ljubavi prema ljudima (...).** Također i nama u našem kršćanskom životu mora biti jasno da ulazak u Božju slavu traži svakodnevnu vjernost prema njegovoj volji, također i kada to zahtijeva žrtvu; kada se ponekad traži da mijenjamo svoje programe [11] . Ne zaboravimo, kćeri i sinovi, da nema kršćanstva bez Križa, nema prave ljubavi bez žrtve, i nastojimo prilagoditi svoj

svakodnevni život toj radosnoj stvarnosti, jer to znači napraviti iste korake koje je slijedio Učitelj, a on je *Put, Istina i Život* [12] .

Stoga, veliki blagdan Uzašašća poziva nas da ispitamo na koji način se mora konkretizirati naše približavanje božanskoj volji: bez zatezanja, bez navezivanja na sebe, u punoj odluci koju svaki dan obnavljamo, da Ga tražimo, prihvatimo i ljubimo svom snagom.

Gospodin nas ne ostavlja u neznanju i pokazuje nam kako Božjoj volji odana poslušnost zahtijeva odricanje i predanost, jer Ljubav neće svoje pravo, ona hoće služiti. On je prvi prešao taj put. A kako si Ti, Isuse, živio poslušnost? Usque ad mortem, mortem autem crucis (Fil 2, 8), do smrti, i to do smrti na Križu.

Moramo se osloboditi samoga sebe i moramo biti pripravnici da nam se poremeti naš mir, te da iz ljubavi

prema Bogu i ljudima izgubimo svoj život [13] .

Sveto Pismo priča kako se Apostoli nakon Uzašašća s *velikom radosti vrate u Jeruzalem te sve vrijeme u Hramu blagoslivljahu Boga [14] .*

Nekoliko su dana prije toga, kada im je Isus najavio da će izgubiti njegovo vidljivo prisustvo, bili ispunjeni tugom [15] ; sada su naprotiv ispunjeni radošću. Kako se objašnjava ta promjena? Jer, očima vjere, i prije vidljivog dolaska Duha Svetoga, **shvaćaju da Isus, iako se izgubi njihovom pogledu, ostaje uvijek s njima, ne napušta ih i u slavi Očevoj ih podržava, vodi i zagovara ih [16] .**

Također i sada, po vjeri, znamo da je Isus Krist i dalje s nama i u nama, po milosti, s Ocem i Duhom Svetim, i u Presvetoj Euharistiji. To je naš oslonac i naša jakost, stariji brat, najbolji prijatelj koji nas nikad ne

napušta, posebno u trenucima tuge ili borbe . **Kako tvrdi sveti Ivan u svojoj prvoj poslanici, on je naš odvjetnik: kako je lijepo to čuti! Kada nekoga sudac zove ili kada treba ući u spor, prvo što treba činiti je potražiti odvjetnika kako bi on branio. Mi imamo jednoga koji nas uvijek brani, brani nas od podvala đavla, brani nas od nas samih, od naših grijeha! (...). Ne bojmo se ići k Njemu i moliti oprostjenje, moliti blagoslov, moliti milosrđe! [17] .** Težimo li biti u prisutnosti Božjoj, dogodilo se što bilo? Znamo li prihvatiti njegove odredbe? Kakvo je naše zazivanje?

Sigurnost da nas Učitelj prati znači drugu posljedicu činjenice Uzašašća i ona nas ispunja mirom i radošću. Radošću i mirom koji nužno moramo priopćiti drugima, svim ljudima koji su skupa s nama, a posebno onima koji trpe – možda to i ne primjećuju – zbog svoje udaljenosti od Boga. Kao

što je isticao sveti Josemaría kada je pisao o ovom blagdanu: ***Pred nama leži golem zadatak. Ostati pasivan ne bi bilo ispravno, jer Gospodin izričito izjavljuje: Trgujte time dok se ja ne vratim (Lk 19, 13).***

Čekajući na Gospodinov povratak, na to da On dođe i zaposjedne svoje Kraljevstvo, ne možemo stajati skršenih ruku. Širenje kraljevstva Božjega nije isključivo službeni nalog onih pripadnika Crkve koji reprezentiraju Krista, zato jer su oni od Njega primili posvećenu moć. Vos autem estis corpus Christi (1 Kor 12, 27) – I vi ste Tijelo Kristovo, kazuje nam Apostol uz konkretan nalog da trgujemo do kraja [18] .

Ovaj mjesec, koji je u mnogim državama posvećen Mariji, uvijek je u Djelu bio posebno apostolsko vrijeme. Naš nas je Otac poučio da idemo na hodočašće u svetište ili crkvu koja je posvećena Blaženoj

Djevici Mariji, ako je moguće u društvu s nekim od prijatelja ili kolega. Svi računamo s iskustvom kada se vratimo na svoje mjesto u normalnom životu – na radu i u obitelji – da se s tim životom suočavamo u novom unutarnjem zadatku koji nam postiže naša Majka kako bismo slijedili i ponovno pošli putom njezina Sina Isusa. Sjećam se prvog hodočašća našega Oca u marijansko svetište – u Sonsoles u Avili: sutra je nova godišnjica – i na nezaboravnu Devetnicu Našoj Gospi Guadalupskoj godine 1970., na kojoj je uz mnogo vjere molio za Crkvu, Papu i za Opus Dei. Preporučam vam da na *Svibanjsko hodočašće* ove godine pođemo usko povezani s tim nakanama koje naš Utemeljitelj s Neba i dalje slijedi.

U drugoj polovini mjeseca, 19. svibnja, liturgija nam donosi svetkovinu Duhova; a nedjelja nakon toga je blagdan Presvetoga Trojstva.

Tješitelj je sada kao i u apostolsko vrijeme i uvijek u životu Crkve taj koji jača kršćane i daje im odvažnost da svuda po svijetu naviještaju Isusa. Razmatrajte ono što se dogodilo nakon smrti Stjepana, prvoga mučenika. Djela apostolska kratko govore o tome: *U onaj dan navali velik progon na Crkvu u Jeruzalemu. Svi se osim apostola raspršiše po krajevima judejskim i samarijskim* [19]. Taj progon, umjesto da je zaustavio rast Crkve, donio je kao posljedica njezino širenje izvan granica Jeruzalema; počela je na novim mjestima, u novim narodima, uključujući i ljude koji nisu pripadali izraelskom narodu, kao što su to bili samaritanci. To se dogodilo i svetom Pavlu za vrijeme njegovih apostolskih putovanja.

Dok promatramo te događaje, koji se spominju u čitanjima uskrsnog vremena, logično se moramo pitati: dajem li ja svjedočanstvo svoje vjere

u Krista? Molim li Boga da mi umnoži tu teološku krepost, skupa s nadom i ljubavlju, posebno u ovoj Godini vjere? Nadilazim li odlučno ljudske obzire i ostale zapreke koje zadržavaju moj apostolski posao? Pomaže li mi promatranje kako uskrsnuli Isus hoda pored mene na svim stazama moga svakodnevnoga života da budem odvažan? Idem li često Svetohraništu kako bih molio za veću pobožnost u svojem ophodu s Njim i s njegovom Presvetom Majkom? Poslušajmo pitanja koja nam upravlja Papa Franjo: **Klanjamo li se ti i ja Gospodinu? Idemo li k Gospodinu samo da molimo i da zahvaljujemo ili Mu se obraćamo također kako bismo Mu se klanjali? (...). Klanjati se Gospodinu znači dati Njemu mjesto koje Mu pripada; klanjati se Gospodinu znači potvrditi, vjerovati – ali ne samo na riječi – da jedino On zaista vodi naš život [20] .**

Prošli mjesec bio sam kratko na putovanju u Libanon; kao i uvijek računao sam na vašu pomoć za poticanje apostolskog posla vjernika Prelature u tom dragom narodu koji je na raskršću Bliskog istoka. U pratnji svih vas molio sam pred Našom Gospom od Libanona, u svetištu Harissa, posebno sam molio za mir u cijelom tom području i u drugim dijelovima svijeta. Ne prestajemo utjecati se Svetoj Mariji u svim potrebama Crkve i društva. Tako nas uči naša Majka na blagdan Pohoda zadnjeg dana u mjesecu: u svim trenucima moramo gajiti služenje drugima u svakovrsnim okolnostima koje nastanu, kao što je Marija služila svojoj rođakinji Elizabeti.

Prikažite Našoj Gospi moje nakane: nema u toj molitvi ništa od egoizma, jer – među mnogim stvarima – tu je vaša svakodnevna vjernost koju prati radost i ustrajnost, glad za osobnom

svetošću i apostolskim žarom. Molite Majku Crkve neka od Presvetog Trojstva za cijelu Crkvu i za ovaj *djelić* Crkve koji je Prelatura postigne mnogo svećenika koji su potpuno predani svojoj službi. Posebno preporučite nove svećenike Djela, koji će 4.5. primiti svećeničko ređenje, kako bi željom našega Oca bili ***sveti, učenj, radosni i sportski na nadnaravnom području*** .

Sa svom ljubavlju vas blagoslivlja
vaš Otac

+ Javier

Rim, 1. svibnja 2013.

[1] Rimski Misal, Nicejsko-carigradsko Vjervanje.

[2] *Katekizam Katoličke Crkve* , br. 665.

[3] *Dj* 1, 3.

[4] Dj 24, 45-48.

[5] Sveti Josemaría, Bilješke s obiteljskog skupa, 29.10.1972.

[6] Sveti Josemaría, Bilješke s obiteljskog skupa, 3.11.1972.

[7] *Lk* 24, 50-51.

[8] Papa Franjo, Govor na općoj audijenciji, 17.4.2013.

[9] Usp. *Iv* 14, 2-3.

[10] *Katekizam Katoličke Crkve* , br. 666.

[11] Papa Franjo, Govor na općoj audijenciji, 17.4.2013.

[12] *Iv* 14, 6.

[13] Sveti Josemaría, *Susret s Kristom* , br. 19.

[14] *Lk* 24, 52-53.

[15] Usp. *Iv* , 16, 6.

[16] Papa Franjo, Govor na općoj audijenciji, 17.4.2013.

[17] Papa Franjo, Govor na općoj audijenciji, 17.4.2013.

[18] Sveti Josemaría, *Susret s Kristom*, br. 121.

[19] *Dj* 8, 1b.

[20] Papa Franjo, Homilija u Bazilici Sveti Pavao izvan zidina, 14.4.2013.

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/article/prelatovo-pismo-
svibanj-2013/](https://opusdei.org/hr-hr/article/prelatovo-pismo-svibanj-2013/) (2.03.2026.)